

Sedem krokov zmŕtvychvstania – časť prvá

Biblické správy o zmŕtvychvstaní sú veľmi rôzne. Dnešný človek si preto často myslí, že nemôžu byť ozajstné. Keď ich však čítame nepredpojatú, s prekvapením zistíme, že v zdanlivo náhodnom slede evanjelií, ako aj v počte a časovom slede vypravených udalostí, je určitý poriadok, ktorý nás vedie bližšie k pochopeniu zmŕtvychvstania.

Prázdny hrob

Správy o udalostiach veľkonočného rána popisujú všetky štyri evanjeliá tak, akoby zachytávali vždy iný, po sebe idúci okamih. Podľa **Matúša** prichádzajú ženy k hrobu ešte potme, práve v okamihu, keď zemetrasenie odmršťuje kameň, ktorým bol zavalený vstup do hrobu. Zjavuje sa im majestátna anjelská bytosť, ktorá spôsobuje tieto javy. Svojím vzhľadom pripomína blesk a sneh a zdá sa, že je doma vo všetkom, čo sa v prírode deje. Táto bytosť zvestuje ženám zmŕtvychvstanie.

U **Marka** udalosti pokročili. Kameň je už odvalený a práve vychádza slnko. Anjela, ktorý zvestuje ženám zmŕtvychvstanie, opisuje ako mládenca, symbol sily práve sa rodiaceho dňa – nového začiatku. V **Lukášovom** evanjeliu už ženy vstupujú do hrobu, hľadajú Ježiša, ale nenájdu ho. Tu sa im zjavia dvaja anjeli, ktorí im zvestujú zmŕtvychvstanie a vyzývajú ich: „Spomeňte si na jeho slová“.

Keď ženy (u Jána iba Mária Magdaléna) ohlásili učeníkom, čo zažili pri hrobe, rozbehnú sa Peter a učeník, ktorého Pán miloval, aby všetko videli na vlastné oči. Tu **Ján** popisuje, čo bolo v skutočnosti možné vidieť: v hrobe už nie je Ježišovo telo, ale len plátno, do ktorého bolo telo zavnuté. Šatka, ktorou bola prikrytá tvár, leží trochu bokom. Ján dodáva, že tento učeník všetko vidí a uverí. Uverí pri pohľade na prázdnotu – neprítomnosť.

Hrob nie je úplne prázdny – zostali v ňom plátna. To znamená, že Ježišovo telo nikto neodniesol – to by ho odniesol aj s plátnom. Telo sa však dosiaľ neznámym spôsobom akoby rozpadlo a zmizlo. Toto prvé stretnutie so zmŕtvychvstalým je spočiatku úplne nepochopiteľné. Ako by aj nie? Stalo sa niečo, čo presahovalo všetky vtedajšie ľudské skúsenosti.

Záhradník

Potom, čo Peter a Ján odídu domov, zostane pri hrobe (podľa Jána) iba Mária Magdaléna. Sedí pred kamennou komorou hrobu, v ktorej bolo uložené Ježišovo telo, a plače. Tu sa jej zjavia dvaja anjeli – jeden sedí na mieste, kde bola Ježišova hlava, druhý tam, kde boli nohy. Svojou polohou dávajú najavo, že po Ježišovom tele zostala akoby neviditeľná stopa, niečo ako duchovný otláčok. Anjeli sa jej pýtajú, prečo plače. Mária Magdaléna odvracia pohľad a zbadá postavu, ktorú považuje za záhradníka. Ten sa jej pýta, prečo plače a koho hľadá. Mária Magdaléna, mysliac si, že on odniesol telo, ho prosí, aby jej povedal kam. Tu ju Ježiš oslovuje menom a ona ho spozná. Je to sila lásky, ktorá jej dáva možnosť spoznať ho, sila lásky človeka, ktorý na sebe zažil milosť vedúcu k novému životu.

Lámanie chleba

Nasledujúcou udalosťou je cesta dvoch učeníkov do Emaus, ktorú opisuje Lukáš. Silne pochybujú o tom, čo sa stalo, a nevedia, čo si majú o zmŕtvychvstaní myslieť. Po ceste sa k nim niekto pridá a vypytuje sa ich na všetko s takým záujmom, akoby vôbec nič nevedel. Rozprávajú mu všetko, čo vedia, a to dáva ich spolucestujúcemu možnosť pripomenúť im rôzne slová zo svätých písni, ktoré sa týkajú Krista, jeho smrti a zmŕtvychvstania. Postupne začínajú rozumieť, čo sa stalo, stále však nevedia, kto je ich spolucestujúci. Pri tomto stretnutí ide o hľadanie vnútornej istoty. Tá je podmienená určitým stupňom poznania a pochopenia. Až potom je možné uchopiť niečo z nadčasovej a nadpriestorovej podstaty Zmŕtvychvstalého. To možno nazvať vierou.

Učeníci prosia neznámeho, aby s nimi zostal. Pri spoločnej večeri berie do rúk chlieb, vzdáva vďaku, láme ho a rozdáva im ho, a vtedy ho učeníci spoznajú. Tu sa poznanie a viera navzájom dopĺňujú a posilňujú.

Darca mieru

Na konci toho dňa sa Zmŕtvychvstalý ukázal všetkým jedenástim apoštolom. Ján zdôrazňuje, že vošiel do miestnosti, aj keď dvere boli zatvorené. Pozdravil ich slovami: *Mier s vami*. A pritom im ukazuje rany po ukrižovaní. Záhadné – jeho telo nepodlieha zákonom pozemskej hmoty (vstupuje cez zatvorené dvere), ale sú na ňom rany ako na hmotnom tele. Je to iné telo, ale s pôvodným telom je súvisle spojené. Nesie stopy po mučeníckej smrti, čo znamená, že táto smrť je neoddeliteľnou súčasťou nového života, je jeho základom a predpokladom. Inak povedané: *nový život je plodom onej smrti a bez nej by vôbec nebol možný*. Doterajší život bude mať, aj keď musíme zomrieť, súvislosť so životom budúcim. Plody pozemského života nevyjdú nazmar, ale premenené budú existovať ďalej. To je najhlbší zmysel slova Kristovho: *Mier s vami*.

Podľa článku „Sedm kroků zmrtvýchvstání“ od Franka Peschla, farára Spoločenstva kresťanov vo Viedni. Pôvodný článok vyšiel v zborníku „Okruh a střed“ 1/2004